

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 13049/2558

นายอัศวิน เจนสุริยา กับพวกโจทก์ นายธงชัย ชยเมธานนท์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 40, ป.วิ.พ. มาตรา 193 ทวิ

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลได้กำหนดวันนั่งพิจารณาและแจ้งให้คู่ความทราบแล้ว การที่คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะขอเลื่อนการนั่งพิจารณาหรือขอเลื่อนคดี คู่ความฝ่ายนั้นจะต้องยื่นคำขอเข้ามาก่อนหรือในวันนัดและแสดงเหตุผลให้ปรากฏว่ามีเหตุจำเป็นอันไม่อาจก้าวล่วงเสียได้และหากศาลไม่อนุญาตจะทำให้เสียความยุติธรรม ทั้งนี้ ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 40 วรรคหนึ่ง ในวันนัดใกล้เกลี้ย ให้การ และสืบพยานนัดแรกวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2557 คู่ความแถลงว่า คดีพอมีทางตกลงกันได้ ประกอบกับทนายจำเลยทั้งสามติดว่าความที่ศาลอื่นและขอเลื่อนคดี ศาลชั้นต้นจึงให้เลื่อนไปนัดใกล้เกลี้ยที่ศูนย์ใกล้เกลี้ยในวันที่ 18 มีนาคม 2557 เวลา 9 นาฬิกา เมื่อถึงวันนัด จำเลยทั้งสามไม่ประสงค์จะใกล้เกลี้ย ศาลชั้นต้นจึงออกนั่งพิจารณาและนัดสืบพยานโจทก์ทั้งสองในวันที่ 15 พฤษภาคม 2557 นัดสืบพยานจำเลยทั้งสามในวันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ครั้นถึงวันนัดสืบพยานโจทก์ทั้งสอง ทนายจำเลยทั้งสามมอบฉันทะให้ ส. เสมียนทนายนำคำร้องมายื่นอ้างว่า ทนายจำเลยทั้งสามเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. ซึ่งเป็นคู่สัญญากับธนาคาร อ. เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2557 ธนาคาร อ. มีหนังสือเชิญประชุมเพื่อจัดทำบันทึกข้อตกลงว่าจ้างฉบับใหม่ในวันที่ 15 พฤษภาคม 2557 ทนายจำเลยทั้งสามจำต้องเข้าร่วมประชุมและลงนามในบันทึกข้อตกลงว่าจ้างฉบับใหม่กับธนาคาร อ. ที่จังหวัดเชียงใหม่ จึงขอเลื่อนการสืบพยานออกไปอีกสักครั้ง นั้น ทนายจำเลยทั้งสามทราบนัดล่วงหน้าแล้วเกือบ 2 เดือน ที่ทนายจำเลยทั้งสามอ้างเหตุที่จะต้องไปเข้าร่วมประชุมกับลงนามในบันทึกข้อตกลงว่าจ้างฉบับใหม่กับธนาคาร อ. คงเป็นไปเพื่อกิจการในเรื่องส่วนตัวของทนายจำเลยทั้งสามโดยแท้และทนายจำเลยทั้งสามได้ทราบเหตุก่อนถึงวันนัดหลายวันเพียงพอที่ทนายจำเลยทั้งสามจะแจ้งให้จำเลยทั้งสามทราบและจัดทนายความคนใหม่เข้ามาทำหน้าที่แทนเพื่อมิให้กระบวนการพิจารณาในศาลที่นัดไว้ล่วงหน้าต้องเสียหายแต่มิได้กระทำ จึงมิใช่กรณีที่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจก้าวล่วงเสียได้ ในอันที่จำเลยทั้งสามจะนำมาอ้างเป็นเหตุเพื่อขอเลื่อนคดี ในวันสืบพยานโจทก์วันที่ 15 พฤษภาคม 2557 ทนายจำเลยทั้งสามมอบฉันทะให้ ส. เสมียนทนายนำคำร้องมายื่นขอเลื่อนคดี ฟังคำสั่งศาลและกำหนดวันนัดแทน ส. ย่อมอยู่ในฐานะเป็นคู่ความ มิใช่คู่ความฝ่ายจำเลยทั้งสามไม่มาศาลในวันนัดพิจารณาโดยมิได้ร้องขอเลื่อนคดีหรือแจ้งเหตุขัดข้องที่ไม่มาศาล อันจะให้ถือว่าจำเลยทั้งสามขาดนัดพิจารณาในคดีมีนอกราชการตาม ป.วิ.พ. มาตรา 193 ทวิ วรรคสอง การไม่อนุญาตให้จำเลยทั้งสามเลื่อนคดี คงมีผลเพียงทำให้จำเลยทั้งสามเสียสิทธิในการซักค้านพยานโจทก์ในวันที่ 15 พฤษภาคม 2557 เท่านั้น จำเลยทั้งสามยังคงมีสิทธินำพยานเข้าสืบในวันนัดวันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ตามที่นัดไว้แล้ว การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งถือว่าจำเลยทั้งสามขาดนัดพิจารณาและให้สืบพยานโจทก์ไปฝ่ายเดียว จึงเป็นการไม่ชอบ

คำพิพากษา

โจทก์ทั้งสองฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันรื้อถอนโครงเหล็กบริเวณหน้าตึกแถวเลขที่ 2/31 ตำบลในเวียง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ขนาดกว้าง 1 เมตร ยาว 3.5 เมตร

สูง 3 เมตร ที่ต่อเติมรูกำลังในที่ดินของโจทก์ทั้งสองให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย และร่วมกันขนย้าย สัมภาระและอุปกรณ์ต่าง ๆ ออกไปจากที่ดินของโจทก์ทั้งสองด้วยค่าใช้จ่ายของจำเลยทั้งสาม ห้าม จำเลยทั้งสามกับบริวารต่อเติมโครงเหล็กหรือนำสิ่งของหรือสัมภาระและอุปกรณ์มาวางรูกำลังที่ดิน ของโจทก์ทั้งสองอีก และหากจำเลยทั้งสามยังคงดำเนินการดังกล่าว ให้โจทก์ทั้งสองมีอำนาจ ดำเนินการรื้อถอนส่วนที่ต่อเติม และขนย้ายสิ่งของหรือสัมภาระและอุปกรณ์ที่เกิดขวางทางไปเก็บ ในที่สมควร กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงินจำนวน 27,120 บาท และค่าเสียหายอีกต่อไป เดือนละ 6,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินจำนวน 26,400 บาท นับ ถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะรื้อถอนโครงเหล็กและขนย้ายสิ่งของหรือสัมภาระและอุปกรณ์ ออกไปจากที่ดินของโจทก์ทั้งสองจนเสร็จ จำเลยทั้งสามให้การขอให้ยกฟ้อง ในวันนัดสืบพยาน โจทก์ ทนายจำเลยทั้งสามมอบฉันทะให้เสมียนทนายนำคำร้องมายื่นอ้างว่า ทนายจำเลยทั้งสามติด ประชุมกับธนาคารออมสิน ขอเลื่อนการสืบพยานออกไปอีกสักครั้ง ศาลชั้นต้นเห็นว่าทนายจำเลย ทั้งสามประวิงคดีจึงใจทำให้คดีล่าช้า จึงไม่อนุญาตให้เลื่อนคดีและมีคำสั่งว่าจำเลยทั้งสามรับ หมายเรียกแล้วไม่มาศาลในวันนัดพิจารณา โดยไม่ได้รับอนุญาตจากศาลให้เลื่อนคดี จึงถือว่าจำเลย ทั้งสามขาดนัดพิจารณา ให้สืบพยานโจทก์ไปฝ่ายเดียว โจทก์นำสืบพยาน 1 ปาก แล้วแถลงหมัด พยาน คดีเสร็จการพิจารณา ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า ให้จำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันรื้อถอน โครงเหล็กบริเวณหน้าตึกแถวเลขที่ 2/31 ตำบลในเวียง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ขนาดกว้าง 1 เมตร ยาว 3.5 เมตร สูง 3 เมตร ที่ต่อเติมรูกำลังในที่ดินของโจทก์ทั้งสองให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย และร่วมกันย้ายสัมภาระและอุปกรณ์ต่าง ๆ ออกไปจากที่ดินของโจทก์ทั้งสอง ห้ามจำเลยทั้งสาม ร่วมกับบริวารต่อเติมโครงเหล็กหรือนำสิ่งของหรือสัมภาระและอุปกรณ์มาวางรูกำลังที่ดินของโจทก์ ทั้งสองอีก กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินจำนวน 27,120 บาท และค่าเสียหาย อีกต่อไปเดือนละ 6,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินจำนวน 26,400 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะรื้อถอนโครงเหล็กและขนย้ายสิ่งของหรือสัมภาระและ อุปกรณ์มาวางรูกำลังที่ดินของโจทก์ทั้งสองจนเสร็จสิ้น ให้จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียม แทนโจทก์ทั้งสอง โดยกำหนดค่าทนายความ 7,000 บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ คำขออื่นให้ยก จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิจารณายกคำพิพากษาของศาลชั้นต้น และยกคำสั่งไม่อนุญาตให้จำเลยทั้งสามเลื่อนคดีและขาดนัดพิจารณาของศาลชั้นต้น โดยอนุญาต ให้จำเลยทั้งสามเลื่อนคดีและให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป แล้วมีคำพิพากษาใหม่ ตามรูปคดี ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้ศาลชั้นต้นรวมสั่งเมื่อมีคำสั่งหรือคำพิพากษาใหม่ โจทก์ทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ทั้งสองว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ยกคำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้จำเลยทั้งสามเลื่อนคดีชอบหรือไม่ เห็นว่า เมื่อศาลได้กำหนดวันนัดพิจารณาและแจ้งให้คู่ความทราบแล้ว การที่คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะขอ เลื่อนการนั่งพิจารณาหรือขอเลื่อนคดี คู่ความฝ่ายนั้นจะต้องยื่นคำขอเข้ามาก่อนหรือในวันนัดและ แสดงเหตุผลให้ปรากฏว่ามีเหตุจำเป็นอันไม่อาจก้าวล่วงเสียได้และหากศาลไม่อนุญาตจะทำให้เสีย ความยุติธรรม ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 40 วรรคหนึ่ง ข้อเท็จจริง ได้ความว่า ในวันนัดใกล้เกลี้ย ให้การ และสืบพยานนัดแรกวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2557 คู่ความแถลง ว่า คดีพอมิทางตกลงกันได้ ประกอบกับทนายจำเลยทั้งสามติดว่าความที่ศาลอื่นและขอเลื่อนคดี ศาลชั้นต้นจึงให้เลื่อนไปนัดใกล้เกลี้ยที่ศูนย์ใกล้เกลี้ยในวันที่ 18 มีนาคม 2557 เวลา 9 นาฬิกา เมื่อ ถึงวันนัด จำเลยทั้งสามไม่ประสงค์จะใกล้เกลี้ย ศาลชั้นต้นจึงออกนั่งพิจารณาและนัดสืบพยาน

โจทก์ทั้งสองในวันที่ 15 พฤษภาคม 2557 นัดสืบพยานจำเลยทั้งสามในวันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ครั้นถึงวันนัดสืบพยานโจทก์ทั้งสอง ทนายจำเลยทั้งสามมอบฉันทะให้นางสาวสุภารัตน์ เสมียน ทนายนำคำร้องมายื่นอ้างว่า ทนายจำเลยทั้งสามเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัดแพร่ นิติธรรมซึ่งเป็นคู่สัญญากับธนาคารออมสิน เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2557 ธนาคารออมสินมีหนังสือเชิญประชุมเพื่อจัดทำบันทึกข้อตกลงว่าจ้างฉบับใหม่ในวันที่ 15 พฤษภาคม 2557 ทนายจำเลยทั้งสามจำต้องเข้าร่วมประชุมและลงนามในบันทึกข้อตกลงว่าจ้างฉบับใหม่กับธนาคารออมสินที่ จังหวัดเชียงใหม่ จึงขอเลื่อนการสืบพยานออกไปอีกสักครั้ง เห็นว่า ทนายจำเลยทั้งสามทราบนัด ล่วงหน้าแล้วเกือบ 2 เดือน ที่ทนายจำเลยทั้งสามอ้างเหตุที่จะต้องไปเข้าร่วมประชุมกับลงนามใน บันทึกข้อตกลงว่าจ้างฉบับใหม่กับธนาคารออมสิน คงเป็นไปเพื่อกิจการในเรื่องส่วนตัวของทนาย จำเลยทั้งสามโดยแท้และทนายจำเลยทั้งสามได้ทราบเหตุก่อนถึงวันนัดหลายวันเพียงพอที่ทนาย จำเลยทั้งสามจะแจ้งให้จำเลยทั้งสามทราบและจัดทนายความคนใหม่เข้ามาทำหน้าที่แทนเพื่อมิให้ กระบวนพิจารณาในศาลที่นัดไว้ล่วงหน้าต้องเสียหายแต่มิได้กระทำ จึงมิใช่กรณีที่มีเหตุจำเป็นอัน ไม่อาจก้าวล่วงเสียได้ ในอันที่จำเลยทั้งสามจะนำมาอ้างเป็นเหตุเพื่อขอเลื่อนคดี ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 เห็นว่า ธนาคารออมสินแจ้งกำหนดประชุมอย่างกระชั้นชิด กรณีมีเหตุให้เลื่อนคดี ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 40 วรรคหนึ่ง ยกคำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้ จำเลยทั้งสามเลื่อนคดีและเพิกถอนกระบวนพิจารณาตั้งแต่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้จำเลย ทั้งสามเลื่อนคดี ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา อย่างไรก็ตาม ในวันสืบพยานโจทก์วันที่ 15 พฤษภาคม 2557 ทนายจำเลยทั้งสามมอบฉันทะให้นางสาวสุภารัตน์ เสมียนทนายนำคำร้องมายื่น ขอเลื่อนคดี ฟังคำสั่งศาลและกำหนดวันนัดแทน นางสาวสุภารัตน์ยอมอยู่ในฐานะเป็นคู่ความ มิใช่ คู่ความฝ่ายจำเลยทั้งสามไม่มาศาลในวันนัดพิจารณาโดยมิได้ร้องขอเลื่อนคดีหรือแจ้งเหตุขัดข้องที่ ไม่มาศาล อันจะให้ถือว่าจำเลยทั้งสามขาดนัดพิจารณาในคดีมีนสาระตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความแพ่ง มาตรา 193 ทวิ วรรคสอง การไม่อนุญาตให้จำเลยทั้งสามเลื่อนคดี คงมีผล เพียงทำให้จำเลยทั้งสามเสียสิทธิในการชักคำนำพยานโจทก์ในวันที่ 15 พฤษภาคม 2557 เท่านั้น จำเลยทั้งสามยังคงมีสิทธินำพยานเข้าสืบในวันนัดวันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ตามที่นัดไว้แล้ว การที่ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งถือว่าจำเลยทั้งสามขาดนัดพิจารณาและให้สืบพยานโจทก์ไปฝ่ายเดียว จึง เป็นการไม่ชอบ ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกคำสั่งศาลชั้นต้นเฉพาะที่ ถือว่าจำเลยทั้งสามขาดนัดพิจารณาและให้สืบพยานโจทก์ไปฝ่ายเดียวเสีย กับให้ศาลชั้นต้นดำเนิน กระบวนพิจารณาสืบพยานจำเลยทั้งสามแล้วมีคำพิพากษาใหม่ตามรูปคดี นอกจากที่แก้ให้ เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ธีระพงศ์ จิระภาค · ชัยยุทธ ศรีจ้านงค์ · สมชาติ ธัญญาวิรัชกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/13049/2558>